

REMÉNYIK SÁNDOR VERSEI.

«MIÉRT HALLGATOTT EL VÉGVÁRI?»

Levélben kérdezték.

*Elhallgatott: elmúlt a pillanat,
Melyben — a mélyből — hangja felszakadt.*

*A nagy Perc hulláma tovább futott,
Melyben az Idővel találkozott.*

*Kihunytt a máglya. És jól tudta ő:
Az a láz fel nem melegíthető.*

*Elhallgatott, — mert visszás valami:
Daltalan szívvel tovább dallani.*

*Elhallgatott, mert új parancsok jöttek,
Új rendelése az otthoni rögnék.*

*Elhallgatott s a röghöz visszatért,
Mint földműves, — a harc ha véget ért.*

*A sors kiáltott: válasszatok hát:
A szülőföldet-e, vagy a hazát?*

*Ő túl régi s mai határokon:
Zászlót bontott egy magyar csillagon.*

*Hisz abban, ami örökkévaló,
Fegyverrel, csellel ki nem írtható.*

*Abban, mi bennünk oly magyar s oly mély,
Hogy idegen kéz odáig nem ér.*

*Nem a mi dolgunk igazságot tenni,
A mi dolgunk csak: igazabbá lenni.*

*Elhallgatott, — mert vad tusák közül
Immáron Istenéhez menekül.*

*Vele köt este-reggel új kötést.
És rábizza az igazságtévést.*

LEVÉL A GYÖRGYFALVI LEÁNYKONFERENCIÁRÓL.

«Egy ifjúsági konferencián,
 Reggel, korán,
 A földön ülve,
 Térdemre fektetve a Bibliám,
 A Bibliám
 (Amíg szunnyadnak még a többiek)
 Írom Magának ezt a levelet.
 Hogy tudja:
 Kolozsvár határán e kis falucska
 Most
 Isten tanyája lett.
 Zsoltárok szállnak, versek zengenek.
 A Magasságos beszédeivel
 Csordultig a szívrünk,
 S akarva-nem-akarva
 Maga is itt imádkozik velünk,
 Míg alacsony szemöldökje alatt,
 Kis ablakokon az ég benevet . . .»

Megkaptam és elolvastam mohón,
 Nem egyszer ezt a kedves levelet,
 Ezt a kedves,
 Ezt a kemény erdélyi levelet.
 És a sorok:
 Apróbetűs asszonysorok
 Úgy zengtek, mint a reformátorok,
 Hajdan,
 Üldöztetések irtó idején.
 Valami nagy, végső népi remény
 Izzott fel a sorok között ragyogva,
 Valami mulhatatlanba-fogódzás:
 «Tebenned bíztunk eleitől fogva!»

Én Istenem, tedd hát, ha teheted:
 (Míg szunnyadnak,
 Szunnyadnak a ránkbizott többiek)
 Úgy írjuk mi is minden dolgainkat,
 Mi otthon-maradt pennaforogatók,
 Mint az a lélek azt a levelet.
 Olyan egyszerűen, olyan igazán,
 Túl bölcselkedésen, politikán,
 A puszta földön ülve,
 Reggel korán,
 A térdünkre fektetett Biblián.